

HOEGAARDEN

PERIODIEKE UITGAVE

HEEMKUNDIGE KRING

REDAKTIE:

MAURICE DODION

TIENSESTEENWEG, 19, ZITTAART-LUMMEN

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

PIERRE ROTTY

STOOPKENSSTRAAT, 83, HOEGAARDEN

2e jaargang nummer 5

Januari - februari 1966

Na een beginjaar start onze "Heemkundige Kring" met een nieuw werkjaar, vol activiteiten, vol leven.

Het museum zal op 3 april opnieuw en gans vernieuwd voor het publiek toegankelijk gesteld worden.

De 1000e bezoeker aan ons museum zal bedacht worden met een zee-reis op een echt oorlogsschip.

Op 26 maart houden wij een grote voordrachtavond met film en dia's in ons lokaal "zaal Christiaens" (hoek Gasthuisstraat en Dotremontstraat) over Hoegaardens verleden en familiestambomen. Deze vergadering verwacht alle mensen, die zich interesseren aan het verleden van ons dorp. Wij zullen ook met genoeg iedereen te woord staan die uitleg over zijn familiegeschiedenis of stamboom wil.

Om lid te worden van de "Heemkundige Kring" en om regelmatig ons tijdschrift te ontvangen, betaalt men 50 fr als gewoon lid of 100 fr. als steunend lid op P.C.R. 88.70.61 van Pierre Rotty, Stoopkensstraat 83, te Hoegaarden met vermelding "Lidmaatschap Heemkundige Kring 1966". Of men betaalt deze kleine som aan een bestuurslid.

DE REDAKTIE

Nota: De artikelenreeks over Zuid- Oost Brabant en het taalprobleem (1795-1930) wordt wegens plaatsgebrek vervolgd in het volgende nummer.

DE KERK VAN HOEGAARDEN DOOR DE EEUWEN
HEEN.

BRONNEN

1. Geschiedenis van Hoegaarden. J. Vander Velpen, priester.
 2. Familieschoon. Genealogisch en biografisch familietijdschrift van het oude Hoegaardse geslacht Van Merum.
-

A. Onze 1ste kerk.

Boven op de Gemeenteplaats staat een pracht van een kerk. Het is onze 2de kerk. Want de 1ste kerk werd gebouwd op het "castrum" van Alpaïdis. Deze Alpaïdis was gravin van Hoegaarden, in het graafschap Brunengeruz, een deel van het bisdom Luik. Alpaïdis van Hoegaarden was van een allerhoogste adel. Zij woonde op het einde van de 10de eeuw in haar "castrum" boven op de Gemeenteplaats. Dit "castrum" was haar kasteel met vele bijgebouwen : kapel en woningen voor haar ambtenaren. Gans Hoegaarden was haar eigendom. Op dat "castrum" op haar eigen kasteel liet Alpaïdis onze 1ste kerk oprichten en stichtte er een kapittel, bestaande uit 12 kanunniken, waaronder 3 priesters. Dit alles staat gebeiteld op een grafsteen in de St - Pauluskerk te Luik.

"Hier ligt Alpaïdis, gravin van Hoegaarden, die ons Jodoigne en Tourinnes schonk en die op haar eigen kasteel van Hoegaarden een kerk bouwde, waar ze rijkelijk begiftigde kanunniken plaatste."

Het was een prachtige kerk in witte steen en uren in de ronde was zo een kerk niet te zien. Het torenkompleks bestond uit een middentoren, de klokketoren, door de Hoegaardiërs hun "belfort" geheten, gemetst uit muren van ongeveer 2m dikte en de geflankeerd door twee slanke, hoge traptorens. In de middentoren hing de stormklok, Maria, van meer dan 3.000 kg. In onze 1ste kerk waren niet minder dan 12 altaren. Onder de middentoren was de torenkapel met het altaar van St-Niklaas. In beide zijbeuken was een ingangsdeur van de kerk. De doopkapel pronkte in de linkse zijbeuk. De doopvont uit blauwe arduinsteen gehouwen, de palmezel, het triomfkruis, de koperen koorlessenaar, het O.L.Vrouwbeeld, de zilveren remonstrans en het St-Petrus - en St-Paulusbeeld uit onze huidige kerk zijn allen afkomstig uit de 1ste kerk van Hoegaarden. De koorlessenaar werd geschonken door Mathias Inghels, een rijke Hoegaardier in 1573 en de remonstrans door Joachim van Bellogne, een rijke heer uit onze gemeente in 1576.

Na gedurende vele eeuwen de trots van Hoegaarden te zijn geweest, werd onze 1ste kerk bouwvallig. In 1605 stortte één der twee traptorens in en om de middentoren of "belfort" te redden, gaf de toenmalige meier, Lambertus De Pas, het bevel om de stormklok

en de 2 andere klokken, die ha r omringden, uit de middentoren te halen en te plaatsen op het kerkhof in een noodtorentje. Helas ! in 1753 was Hoegaarden verplicht haar 1ste kerk ten gronde af te breken en dit gebeurde. Het koor alleen bleef voorlopig overeind. Want in de 1ste kerk van Hoegaarden bevond zich onder het koor een crypte, waar de kanunniken en de voorname ingezetenen begraven werden. Antoon Sweerts, de 1ste grote sekretaris van Hoegaarden werd in deze crypte het laatst begraven in 1754. Doch deze crypte werd nochtans om gezondheidsredenen bij de opbouw van onze huidige kerk op het einde van 1754 afgebroken (of werd ze definitief dichtgemetseld ?)

B. Onze huidige kerk.

Onze 2de kerk, onze huidige kerk, prijkt nu op dezelfde plaats van de 1ste, op dezelfde grond van Alpaïdis' "castrum", groots en wit onder de blauwe koepel van een zomerse hemel, in haar blanke steen van Gobertange, epos van materie en mensen, mensen uit Hoegaarden, hier geboren en gestorven. Hoegaardiërs, hoe dikwijls stap je nu voorbij deze kerk, de 206 jaren oude kerk, zonder haar pure schoonheid te zien ? Ja, want op 2 mei van het jaar 1754 nam de bouw van de nieuwe kerk een aanvang en duurde tot augustus 1759.

Plechtig en sereen ogenblik boven op de heuvel van de Gemeenteplaats : Henricus Sweerts, pastoor, legde de eerste steen in aanwezigheid van meier Collard en sekretaris Servatius Sweerts. Gans Hoegaarden woonde deze plechtigheid bij. In het Latijn staat dit vereeuwigd in een monumentale gedenksteen aangebracht in de torenmuur.

"Van kasteel van Alpaïdis werd ik tempel Gods; knagende tijd, ouderdom, noodlot hebben mij tot puin gebracht; doch, onder het meierschap van Collard en het sekretariësschap van Servatius Sweerts, heeft de rechter mij de tienden toegewezen, waardoor ik thans gans nieuw herrijs. Henricus Sweerts, pastoor, legde de eerste steen."

Bij de aanvang werden 28 metsers en 34 dienders tegelijk ingezet. Soms werkten 25 schrijnwerkers aan zolderingen en dakgebinten van kerk en toren dagen lang. De 4.150 plaveien uit onze 2de kerk werden in Namur door 22 karren, getrokken door 6 paarden afgehaald. Niet minder dan 102.000 schaliën moesten uit deze stad naar Hoegaarden gevoerd worden om toren en kerkschip te bekleden. Schrijnwerker Jan Stockmans uit Hoegaarden werkte weken lang aan kerkpoorten, portalen, kommuniëbank, deuren, trappen, orgelkasten en biechtstoelen. Doch beeldhouwer Dupaix uit Fleurus beeldhouwde predikstoel en ornamenten van kommuniëbank, biechtstoelen en orgel. Maar in september 1759 was het feest, kermis in Hoegaarden, want onze gemeente had een nieuwe, wondermooie kerk in de toenmalige stijl, de Lodewijk XV de of Rococostijl. Op 8 en 9 september 1759 werd de huidige kerk van Hoegaarden plechtig ingewijd door de hulpbisschop van Luik.

In 1796, tijdens de Franse Revolutie, werd onze kerk gesloten door de Fransen en hun soldaten reden met hun kanonnen langs de kant van de Pastorijstraat de kerk binnen. De kerk was een echte kazern geworden. De toenmalige pastoor van Hoegaarden

was Jan Hubertus Sweerts. Hij zocht zijn heil in het versteek. In het geheim en in bakkerskleren droeg hij met de pixis, een zilveren doosje, de Kommunie naar zieken en stervenden. Dit doosje is nu te bewonderen in het museum van Hoegaarden. Alle kinderen ontvingen ten huize het nooddoopsel door Jan Hubertus Sweerts en in de kelder van het museum werden zelfs door hem huwelijken ingezegend. 'sNachts in de Besloten Tijd droeg pastoor Sweerts heel dikwijls de H. Mis op in schuur of kelder.

Zoals ik reeds zei, werd de oude crypte uit de 1ste kerk bij de opbouw van onze huidige afgebroken. Daarna werd zij onder de communiebank van onze kerk vervangen door een nieuwe crypte, die toegang geeft langs de trappen onder een blauwe steen gebouwd. Deze crypte bestaat uit een lange gang met 20 grafkelders, ingewerkt in de muur van de ondergrondse crypte - gang langs de altaarzijde. De kelders zijn van elkaar door een muur gescheiden en bevatten elk 2 grafplaatsen: één langs boven, waar de doodkist op steunders rust en de ander langs onder op de grond. Een vijftal grafplaatsen bleven ledig. Ik vertelde het al: bij de komst van de Fransen op het einde van de 18de eeuw werd onze kerk gesloten. Toen ging de bezetter tot vandalenstreken over. Een tiental grafplaatsen werden opengebroken of beschadigd, met het doel er schatten te vinden, die met de overledenen in het graf werden gelegd. In 1815 werd de crypte opnieuw geopend en kon men de gruweldaden van de Franse soldaten zien. Tussen de verwoeste grafkelders bevond zich deze van Carolus Van Nerum, de grote brouwer uit Hoegaarden, die woonde in de huidige pastorie en die als eerste inwoner van onze gemeente in 1757 in de crypte van onze nieuwe kerk begraven werd. Boven hem werd later in 1790 Hubertus Sweerts, schoonbroeder van Carolus Van Nerum ter eeuwige ruste gelegd. In 1814 werd Dorothea Van Nerum, als laatste begraven in de crypte, zij die eens de eerste dame van Hoegaarden was en de echtgenote van burgemeester De Zangré.

Op 16 december 1964 werd de crypte terug geopend ter gelegenheid van het plaatsen der centrale verwarming in onze kerk. De doodskisten van de bovenste rij waren wegens de ouderdom op de ondersten gevallen. Maar door het instellen van de verwarmingsketel eiste de noodzaak dat de dubbele kelder uiterst links met de grafplaats van Carolus Van Nerum moest opgeofferd worden. Bijgevolg werden deze grafplaatsen vernield. Zo lagen onder het hoge gewelf der kerk, diep onder de oude communiebank, de 35 groten van Hoegaarden, onder wie de grootste sekretaris - griffier van onze gemeente, Servatius Sweerts, begraven in de crypte, zij, die eens met hart en ziel, met have en goed, borg stonden voor de reuzebouw van de 2de kerk, en... hem zelfs financierden. Zij slapen daar nu voor altijd in de kilte en de stilte van hun eeuwige rustplaats. Maar een brokje van hun hart, van hun fierheid ligt voor eeuwig versmolten in de ranke, trotse, witte toren van hun kerk, onze kerk.

KORTE BESCHRIJVING VAN EEN OUDE FAMILIEGILDE, GENAAMD ----- "DE GULDEN LELIE" -----

Stichting 1778

Op 16 September werd te Hoegaarden door de gebroeders Joannes Van Nerum (Notaris - Schepen), Jacobus Van Nerum (Meester - Brouwer) en Franciscus Van Nerum (oud - burgemeester), tot de oprichting overgegaan van een familiegilde, genaamd "de Gulden Lelie". Tot schutsheilige kozen zij Sint Cornelius en stelden hun "confrerye" onder de bescherming van twee hoofd- of eredekens en een geestelijke mombaarvader.

De doelen door de gilde nagestreefd lagen samengevat in "XII Versoecken", te weten :

- de familiebelangen behartigen, elkaar hulp en bijstand verlenen, alle geschillen regelen, de onderlinge verknochtheid bewaren, de opvoeding van de kinderen verzekeren, hun eigendommen en studiebeurzen in goede staat houden, het voogdijschap van de wezen bepalen, het geloof eerbiedigen en de nagedachtenis der voorouders in ere houden, de familiekultus aan 't nageslacht verkondigen de oude tradities in luister houden, de onsterfelijkheid en de goede naam en faam van het geslacht handhaven en al het overige naar hun beste vermogen uitvoeren.

De gebroeders Van Nerum hadden tot de gildestichting besloten, op verzoek van hun moeder Barbara Sweerts, ingevolge een laatste wens van hun overleden vader Carolus Van Nerum. De Gulden Lelie is eigenlijk gesproten uit een der vijf kleine bestuursraden van de in 1741 ingestelde studiebeursstichting van Landdeken Henricus Peeters, die allen afhankelijk van de Hoofdraad der Sweertsen, opgenomen waren in "de Grote Confrerie der 5 bevoorrechte en notabele geslachten uit Hoegaarden" en elk een eigen wapenschild voerden (1)

Inrichting

De gilde werd van oudsher bestuurd door een Raad, voorgezeten door een Ouderdomsdeken, bijgestaan door een Onderdeken, een Raadsheer, een Sekretaris en een penningmeester.

De ouderdomsdeken is steeds de oudste mannelijke naamdrager uit het geslacht. Zijn woord maakt wet, zijn wil is onbetwistbaar, zijn uitspraak onherroepelijk. Hij wordt voor het leven uitgeroepen en plechtig gekroond tot Patriarch van de stam. Bovendien stellen alle aangesloten stamvertakkingen een afgevaardigde aan, om in de Raad te zetelen. Deze vormen samen met de gezworenen "de unie der familiegetrouwen".

De gilde komt om de drie jaar samen te Hoegaarden (vroeger gebeurde dit jaarlijks). Daar worden dan de tradities der voorouders in luister gehouden.

De Gulden Lelie hield er vroeger een zekere clantucht op na. Zo bv. moesten de eerstgeboren zonen uit elk aangesloten gezin aan de Ouderdomsdeken worden voorgesteld en mocht er geen enkel huwelijk zonder zijn toelating geschieden. Voor wel bepaalde overtredingen werden zelfs straffen en boeten uitgesproken. Bij een nieuwe dekenkroning wordt volgens oude gewoonte gehandeld en de gildebraak over de schouders van de nieuwe Patriarch gehangen. Dan leggen ook de Raadsbroeders de broedereed af en zweren trouw aan hun Deken en Schutspatroon. De kroning en aanstelling van Raadsheren gaat steeds gepaard met een traditionele plechtig-

heid. De Ouderdomsdeken en Onderdeken trekken slechts hun braken aan bij grote gelegenheden en wanneer zulks gebeurd is het een eer voor de genodigden.

- (1) Zie Extract autshentieck uyt den Sweerdsboecke, segel ende waepone van de Landtdeken Peetersfundatie, Memorieschriften en familiearchief Van Nerum

GILDENPLECHTIGHEDEN ONDER DE VERSCHILLENDE PATRIARCHEN

Onder Joannes I (1778 - 1797)

Plechtige braakwijding (1778), planting van een geslachtsboom ten teken van eeuwige vruchtbaarheid van de stam (1779), schenking van een gildebanier en gildewapen (1780), toekenning van wapenschilden aan de onderscheidelijke stamvertakkingen der stichters (1781)

In 1794 werd alle gildeactiviteit in het openbaar stop gezet in-gevolge de Franse revolutie.

Onder Jacobus I (1797 1824)

Intieme viering van het 25 jarig bestaan der gilde met een openluchtmaal in de tuinen van de Ouderdomsdeken (1803), Viering van het einde van de besloten tijd te Hoegaarden met wederinrichting van de gildedag en ophangen van een St Corne-liuskapel aan de geslachtsboom (1804), de gilde wordt opnieuw onder de wettelijke bescherming gesteld van het gemeentebestuur (1808), nederdaling in de kerkcrypte voor een ingetogen hulde aan de laatste rustplaats der voorouders (1815) met dankzegging voor het einde van het Franse bewind.

Onder Henricus I (1824 1844)

Uitreiking van gedenkpenningen (1824), viering van de 50ste ver-jaring der gilde (1828) gepaard met een bierfestival. Belegging van een algemene biddag tegen de Boze hand (1832) in-stelling van een familie-grootboek (1838)

Onder Joannes II (1844 1884)

Viering van de 75e verjaring der dilde (1853), oprichting van een jeugdkring in de schoot der gilde (1856), uitdeling van stamboomuittreksels aan de verschillende stamvertakkingen (1874), viering van het 100 jarig bestaan der Gulden Lelie met schenking aan alle tegenwoordigen van een schrijn met aarde uit Nerm (bakermat van het geslacht) 1878

Onder Carolus I (1884 1894)

Belegging van een familiebedevaart naar de Patroonheilige te Cuntich, met offering van voorwerpen in was, oeroud gebruik van volksdevotie (1886)

Onder Eduardus I (1894 1908)

Schenking van een familieblazoen aan de kerk van Hoegaarden (1894) en belegging van een muziekavond (1903)
 Vanaf 1892 was er echter ingevolge een familievelte, een verval-periode ingetreden die langzamerhand sterker en sterker werd om in 1908 haar hoogtepunt te bereiken. Ofschoon de gilde nooit ontbonden werd, staakte zij al haar bedrijvigheid en de stamge-

noten gingen uiteen. Deze periode van verval duurde tot in 1961
Onder Julianus I (1961 - 1963)

Nieuwe generaties stonden op, de oude veten werden vergeten, zij sloegen opnieuw de handen in elkaar. Alle memorieschriften werden bijeengebracht en een tijdschrift vanaf April 1960 in 't leven geroepen onder de naam "Familieschoon".
 Wederinstelling der gilde en kroning van de nieuwe deken, met braakwijding, plechtige ontvangst op het gemcentehuis, instelling der oude tradities, samenstelling van de Raad en vastlegging der grondvesten voor het nieuwe gildeleven (1962)
 Planting van een nieuwe geslachtsboom, aanlegging van een familiearchief en opstelling van gedenkschriften (1962) wedcroprichting van de jeugdkring en de unie voor familiegetrouwen, aansluiting van nieuwe stammen, herziening van de studiebeurzen en aanschaffing van een St Corneliusreliëk. Met inrichting van St Niklaasfeest (1962), inrichting van kinderprijskampen en inrichting van een tentoonstelling van oude panden der voorouders, schenking van een gildebeker, belegging van een goudwedag en ontvangst van oudheidkundige kringen, sportmanifestaties, kontaktvergaderingen in andere gewesten, oprichting van een dienst voor onderling hulpbetoon en instelling van een blijvend eerbetoon aan de voorouders (1963) Uitreiking van geslachtswapens en familiewimpels.

Onder Arthur I (1963 6)

Heraanpassing der statuten en omvorming der gilde tot vzw., instelling van stamlieiden en aanschaffing van een gildestempel, plechtige gildedag met eerste steenlegging op het ereperk van het heemmuseum, banierwijding en oprichting van de Orde van verdiensten met uitreiking van eretekens, St Niklaasfeest (1964)

Inrichting van een zeereis met een oorlogsbodem, deelname aan de plechtige inhuldiging van het museum te Hoegaarden

Verbroederingsdag te Antwerpen

Inrichting van een jeugddag met uitreiking van nobelprijzen.

St Niklaasfeest met bezoek aan het Rusthuis (1965)

De Gulden Lelie is de enige familiegilde uit Hoegaarden, die heden nog in leven is en zeer actief optreedt.

In het heemkundig museum, het vroegere stamhuis van de gilde, heeft haar eigen stand "waar de oude panden en reliëken zijn tentoongesteld. Men treft er de bakers en Braken van de ouderdomsdeken aan, de gildezegels en oorkonden, allerlei voorwerpen en herinneringen aan het glorierijk verleden van een twee eeuwen oude familiegilde.

J A A R V E R S L A G 1965 V A N " ' T N I E U W H U Y S "

1° Openstelling en bezoekers /

Het museum werd ingehuldigd op 27 Mei 65 en vanaf die datum tot einde SEPT opengesteld, op elke Zon- en Feestdag van 14 tot 19 u. en ook op aanvraag, hetzij 20 maal in totaal, gelijk aan 100 toegangsuren.

Aantal verkochte ingangskarten : 900, gelijk aan een gemiddelde van 9 bezoekers per uur.

2° Ontvangen personaliteiten en groepen :

Buitengewoon en Gevolmachtigd Minister van de Republiek Haïti
Zijne Exc. Dhr. Borremans, Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning
Fregatkapitein Beatse, Hoofd van de dienst "Voorlichting" der
Z.M. Dhr. Burgemeester, Schepencollege en gemeenteraad van Hoegaarden,
Notaris Heuninckx uit Hoegaarden, Prof. Swinnen uit Tienen,
dialecctoloog, Dhr. Hersens, Alg. Voorz. van de Numismatische
Vereniging van West Europa
Dhr. Dewalhens, Stadsarchivaris van Tienen
Vlaamse Vereniging voor Familiekunde
Jong Davidsfonds van Hoegaarden
Gemeenteschool van Hoegaarden
School der Congregatie der Zusters van het H. Hart van Hoegaarden
Reisgroep uit Tienen
De Heemkundige Kring uit Hoegaarden
De Gulden Lelie vzw

3° Aangewende publiciteit :

Plaatselijke omzendbrief
Artikels in het tijdschrift van de Heemkundige Kring van Hoeg.
Artikels in het tijdschrift van de Gulden Lelie vzw
Artikel in "de Toerist"
Artikels met fotos in "Het Laatste Nieuws", de regionale uitgave voor de Handelsfoor van Tienen en in de "Gazet van Antwerpen"
Artikels in "Onder Ons" orgaan van VVF
TV uitzending "Echo"
Wegwijzerplaten "Museum" aan de grenzen van Hoegaarden.

4° Bekomen medewerking :

Legatie van de Republiek Haïti
Algemeen Rijksarchief
Koninklijke Musea voor kunst en Geschiedenis
Generale Staven van Lucht- en Zeemacht
Gemeentebestuur van Hoegaarden
Plaatselijke industrie
De Gulden Lelie vzw
De Heemkundige Kring van Hoegaarden
Inwoners van Hoegaarden en omliggende

In totaal verleenden 70 personen hun medewerking, die gezamenlijk 877 voorwerpen ten toon stelden.

5° Bondige beschrijving der standen :

A. Oude ambachten :

Zadel- en gareelmakers, nesteltrekkers, schrijnwerkers, bakkers, klompenmakers, wagenmakers, kuipers, smeden en landbouwers.

B. Verenigingsleven :

Muziekharmonie, boogschutters, St Eloogilde en familie-gilden, Braken, bekens, zegelafgietsels en dokumenten
Oude reliëken der voorouders en herinneringen aan bekend figuur (Koster Van Rickstal)

Genealogische, heraldische en historische werken.

C. Heemkunde en Folklore :

Artisanaat van Haïti, modellen van vliegtuigen en Schepen, Oude Kapellekens en heiligbeelden

Fossielen, schelpen, mineralen en gesteente.

Oude gebruiksvoorwerpen, bierglazen, stoppen, kroegen, ketels, korven, lampen en spinnewielen.

Oude munten, geldbeugels en stempels

Muziekdozen en fonografen

Brouwerijen, stokerijen en bieëteelt

Herbergspelen en kinderspelen

Boeken, schriften en oude oorkonden

Plaatselijke industrie.

D. Oudkunde :

Kelderkapel uit de Revolutietijd met doopvont en altaar

Romeinse waterput en vondsten

Bierkelder

E. Vaderland :

Belgische Onafhankelijkheid, Vorstenhuis, oorlogsherinneringen 1914-18, wapens.

F. Ereperk :

Grafstenen en oude gevelstenen

- Globale waardeschatting van het ten toon gestelde materiaal (volgens deskundige) : ca. 300.000 fr.

- Totale oppervlakte van de tentoonstellingsruimte : 150 m2 onafgewerkt.

6° Algemene indrukken :

A. Standen met de grootste bijval :

Romeinse waterput en kelderkapel

Oude gebruiksvoorwerpen der voorouders

Oude plaatselijke ambachten

B. Indrukken der bezoekers :

Algemene verbazing en bewondering over de bereikte resultaten en de geslaagde restauratie van het "oudeinterieur"

Lof voor de inspanningen tot de algemene ontwikkeling van heemkunde en folklore, in 't welzijn van de gemeente

Uiting nopens de gezellige atmosfeer in het museum en wens tot uitbreiding.

7° Bijkomende bedrijvigheid :

Drie geleide bezoeken in dorp, aan kerk, oude huizen en pacht-hoven, met historische uitleg.

17 voordrachten, waarvan 5 met demonstratie en een met dia's, aan onderwijsinstellingen, bezoekende groepen en verenigingen aangeboden.

8° Beheer :A. Administratief beheer :

De Raad van Beheer vergaderde op 11 Febr. 1966 en ging tot volgende beslissingen over :

- 1° 100 scholen en 50 verenigingen en personen tot een bezoek (met voordracht en demonstratie) in het museum uitnodigen
- 2° Quizwedstrijd in betrekking met het museum voor de volwassenen inrichten.
- 3° Opstelprijskamp voor de jeugd uitschrijven.
- 4° de 1000ste bezoeker met een geschenk (gratische zeercis) en jaarabonnement op tijdschrift Heemk. Kring belonen.
- 5° Folders aan de diensten voor Toerisme en in de streek uitsturen.
- 6° Plaksschriften vervaardigen
- 7° Art. in pers en lokale tijdschriften laten verschijnen.
- 8° Brandblussers plaatsen
- 9° Uitstalramen en toonkasten verzegelen
- 10° Verlichting verbeteren en verwarming verzekeren
- 11° De veiligheidsinrichting uitbreiden (luiken, vensters, deuren en alarmsysteem)
- 12° een nieuw uithangbord (in gareelvorm) laten vervaardigen
- 13° afwerking van voorgevel, zolder, koer en kelder (met inbegrip van vochtwering) geleidelijk doordrijven
- 14° de archeologische opgravingswerken voortzetten
- 15° een sleutelbord aanbrengen
- 16° alg. decoratieve verbetering der standen verwezelijken
- 17° merken van alle voorwerpen, opstelling der inventarissen en verzekering der voorwerpen.
- 18° opleiding van gidsen en oprichting van een werkgroep
- 19° geleide bezoeken aanbieden
- 20° de Gesch. van Hoegaarden, wapenschilden, zegelafgietsels enz. te koop stellen.

HET MUSEUMKOMITEE